

EUROPA-KOMMISSIONEN
GENERALDIREKTORATET FOR SUNDHED OG FØDEVARESIKKERHED

Audit og analyse på sundheds- og fødevarerområdet

REF.NR. DG(SANTE)/2018-6518- RS

UDDRAG FRA GD FOR SUNDHED OG FØDEVARESIKKERHEDS
OVERSIGTSRAPPORT
OM
NØDBEREDSKAB I VETERINÆRTJENESTER VED NATURKATASTROFER

NB. DETTE ER EN KORT OVERSÆTTELSE AF EN DEL AF DEN OPRINDELIGE AUDITRAPPORT (REF. NR. DG(SANTE)/2018-6518). DEN ER MENT SOM EN HJÆLP FOR BESØGENDE PÅ DETTE WEBSTED, MEN HAR INGEN OFFICIEL STATUS. DER BØR ALTID HENVISES TIL DEN FULDE ORDLYD I DEN OPRINDELIGE RAPPORT.

RESUMÉ

I denne rapport om veterinært beredskab ved naturkatastrofer analyseres 20 medlemsstaters svar på et onlinespørgeskema (2017) og andre oplysninger, der blev drøftet i forbindelse med factfinding-besøg i Frankrig og Italien (2018). Detaljerede oplysninger om resultaterne i Frankrig og Italien findes i bilag II, og resultaterne af onlinespørgeskemaet er beskrevet i bilag III.

Der er på EU-plan en veludviklet ramme for samarbejde og koordination af civilbeskyttelse og humanitær bistand, som øger den nationale kapacitet. Beredskabsniveauet i veterinærtjenesterne varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Veterinærtjenesternes opgaver ved naturkatastrofer varierer fra en ren støtterolle for andre redningstjenester, til aktiv deltagelse i planlægningen og gennemførelsen af redningsoperationer og flytning af dyr samt at fungere som et informationsknudepunkt for dyreejere og fødevarereproducenter og fremme hurtig genopretning af eksistensgrundlaget i landbrugssektoren.

Redning af selskabs- og produktionsdyr i et område, der er ramt af en (natur)katastrofe, er ikke altid en del af de nationale civilbeskyttelsesmekanismers opgaver. I en krise, som f.eks. en naturkatastrofe, vil dyreejere sandsynligvis søge hjælp og støtte hos deres dyrlæge. Dyr betyder

meget for de fleste borgere, og produktionsdyr er meget vigtige for den hurtige genopretning af eksistensgrundlag, navnlig i landdistrikter. Det er derfor vigtigt, at dyreholdere, interessentorganisationer og veterinærtjenester ved, hvor ansvaret ligger i deres område, og at de planlægger i "fredstid" for at være forberedt på krisesituationer og have realistiske forventninger til redningstjenester og kompetente myndigheder.

Der er udarbejdet specifikke katastrofestyringsplaner for veterinærtjenesterne i fem af medlemsstaterne, som er lande, som har oplevet naturkatastrofer i de seneste år. Veterinærtjenesterne i seks medlemsstater er særligt velforberedte gennem en kombination af uddannelse og øvelser, adgang til katastrofestyringsplaner udarbejdet af deres egen eller en anden myndighed, og de har afprøvet deres systemer til håndtering af dyr under vanskelige forhold i virkelige naturkatastrofer. Veterinærtjenesterne i ti af de responderende medlemsstater har ikke haft adgang til målrettet uddannelse eller øvelser i naturkatastrofestyring. Fire af disse veterinærtjenester har ikke andre retningslinjer end beredskabsplanerne for dyresygdomme. Selv om visse dele af beredskabsplanerne også kan anvendes ved naturkatastrofer, er disse ti veterinærtjenester måske ikke i stand til at yde hurtig og tilstrækkelig støtte til borgere og redningstjenester ved en naturkatastrofe.

Frivillige organisationer og privatpersoner vil ofte gerne hjælpe i en krisesituation, men der er risiko for, at håndtering af uforudsete og, af og til unødvendige, donationer (f.eks. af foder til selskabsdyr) og frivillige kan tage ressourcer fra de organiserede officielle redningsoperationer. Godt samarbejde med NGO'er, frivillige og interessenter i "fredstid" danner grundlag for effektive foranstaltninger i en naturkatastrofe.

Resultaterne i denne rapport vil blive delt og drøftet med repræsentanter for medlemsstaterne på en workshop, der afholdes inden for rammerne af "Bedre uddannelse - større fødevarerikkerhed" i december 2018.